

Any V

EMPORION

N.º 96

PERIÒDIC QUINZENAL

Preu
de subscripció:
3'50 ptes. l'any
Un número:
15 cts.

Torroella de Montgrí, 12 Gener 1919

Redacció i
Administració:
Ateneu
Montgrí

L'ANY DE LA LLIBERTAT

En començar l'any nou sentim la joiosa frisança de les coses que ens esperen, perquè en aquesta feina de fer la Patria tots els catalans, mentre treballem en qualsevol feina que sigui hi aportem el gra virtuós, que ens fa col·laboradors de l'obra, i mereixadors d'esperar-la feta.

Realment hi ha pocs homes al món que, com els catalans de la nostra generació, hagin sentit el goig de posar la mà sobre la carn tendra del nou ésser nacional que es forma, i de sentir la joia del seu escalf vital a la ploma mateixa. Aquest es un goig que sols els grans homes de la historia han sentit: aquells forjadors de pobles, aquells ordenadors de races; els genis del govern dispersos entre la llum dels segles i dels espais. Però enlloc, enlloc aquesta mena d'obra familiar i amorosa dels catalans fent Catalunya, que es la flor més pura i més bella de la democràcia dels temps nous.

Per aixó avui cadascú es mira l'esdevenidor del seu treball estant, i are nosaltres, en començar l'any nou, també del nostre reconet estant, voltat de les coses antigues de la terra, que anem recollint de mica en mica, mirem com tots els miren l'esdevenidor, i veiem la Patria que s'aixeca, la Patria dolça, tota ondulada de serres i tossals, amb l'escampadissa de pobles i de gens; la mar i la muntanya, les veles i els masets, les runes dels cenobis i els sentets dels vells retaules a l'ombra dels temples delicats. I una esgarri-fança de goig i una formigor d'alegria ens puja al cor, que l'any que s'acosta, que l'any que lentament avança, porta la deslliurança, la llibertat d'aquesta alada materia catalana, que en l'esclavitud, tota llorda com era, de

provincianisme, ha sabut alçar-se tota sola com en una divina ascensió cap a l'altura lluminosa de la llibertat.

¡Quina cosa més purs es aquesta de l'ascensió catalana de la Llibertat!... Es com si del fons de la terra un alé misterios de les coses mortes i enterrades pels segles ens aixequés amunt.

Totes les coses mortes dirieu que en aquesta hora clara tornen a la vida, i elles, que cridaven desolades els romàntics, suara formiguegen, dirieu plenes d'una vida estranya, i son elles mateixes que ens ensenyen a afermar aquesta voluntat sagrada del ser que avui inflama tota la terra.

Santets de retaule i ruïnes d'or dels temples delicats; la grega paperassa dels arxius... tota la vella comparsaria de formes i d'imatges, de mots mig esborrats, dirieu que a l'escalf de l'hora prenen un sentit profund de realitat, ve com una recobrança de vida actual i lluminosa. Car elles, les coses velles, son les engrunes vives de la historia que s'ellenen joioses amb la voluntat present; i ço que els savis, retent la llur realitat destruïda, no assolien amb tots els adops d'una vella ciencia provinciana, ho ha fet el poble volent la llibertat, ho ha fet la Terra volent ésser novament la Terra, i tot el que era mort a l'empalmar-se amb el joios present reviu i es fa actual.

Els documents ja no son documents, les imatges ja no son imatges, les formes ja no son formes—!o venturosa trasmudança!— son «precedents».

JOAQUIM FOLCH i TORRES.

LA VETLLADA DE L' ATENEU

El dia 26 de desembre celebrá l'Ateneu, la anunciada funció. La nit freda i ventosa feu retreure bona part del públic, i malgrat aixó s'ompleren completament les butaques i una regular concurrència acudí a entrada general.

Les obres representades per la companyia encaixaven plenament amb les aptituds del personal, i aixís foren molt ben acullides pel públic. El Sr. Beut interpretá en «Noche de Reyes» i en «La Señora Capitana» dos papers de caràcter ben oposat, no desmereixent en el contrast, ans palesant ses envejables aptituds que, si sab aprofitar-les, li reserven renom i profit. La Srta. Valera i el Sr. Milián compliren a meravella la tasca que son paper els imposava. En «La Señora Capitana», riguerem tots amb plaer, car la Susagna Arbonés, i el Sr. Beut i el Sr. Vidal malversaren la gracia amb veritable vis-còmica i amb convenient mesura, sense les pallassades, imperdonables en artistes de ses condicions, en que han incorregut a voltes, per a complaure a la part mes baladrera del públic.

Empró l'interés de la vetllada girava a l'entorn de l'estrena de l'obra «La fi de «La Tabola», original del jove torroellenc En Josep Castells.

D'aquesta obra anem a donar-ne una opinió sincera, després de parlar lleugerament de sa interpretació.

Els aficionats de la Secció Dramática posaren tota sa bona voluntat en la representació de la comedia del seu company; mes son treball se ressentí un xic de la manca de ensaig, al qual se dedicaren poquíssimes sessions. Aquest defecte se notá en les escenes de conjunt; puig individualment feren brillar de manera notable son paper els Srs. Lloret, Capellá, Vert, Rubau, Plaja, Viñas i Adroher, i compliren son comés amb correcció els aficionats Srs. Bou, Sullastres, Sabater i Pagés.

La Srta. Bol que feu una creació del tipus d'Estrella mereix un especial elogi que formularíem sense condició si hagués fet un petit sacrifici de sa bellesa, enmascarant-se un xic la cara. Els còmics que intervingueren en la representació, l'hi donaren gran relleu.

I ara anem a ocupar-nos de la valor de l'obra estrenada.

Senyalem que la comedieta no pot ésser millor escenificada, ni mes viu i mogut el diàleg, ni mes propi el llenguatge, ni millor retratats els personatges. Mes que comedia deuría titular-se quadre de costums, i desde aquest punt de vista es perfectament enfocada. Els que coneixen l'ambient tavernari, del qual, per malaventura ne queda encara caliu a Torroella, els que presenciaren les gestes de «La Gatzara» i «La Torrada» podrán jutjar millor que nosaltres de la fidelitat de reproducció. Cal traslladar-se al medi a que l'obra es refereix, cal saber veure i sentir vibrar la fuetada contra l'influencia embrotadora de l'esperit de taverna que feu riure, que fa riure encare a la cábila torroellenca, per a comprendre la valor de «La fi de «La Tabola».

Potser s'objectará que l'argument es quelcom pobre; mes cal recordar que en obres de aquesta mena l'argument es lo de menys, la pintura de costums es lo de més. En l'escena XII podria senyalar-se que el llengatje té sobres de romanticisme en boca d'un perdulari consumat i d'una rodamón com l'Estrella. Mes aquestes observacions no poden impedir que l'obra d'En Castells sigui digna d'una sincera lloança, que per nostra part li dirigim sense reserves.

El públic no premiá com devia el treball de l'autor; una misera ovació fou el coronament de l'obra. En aquesta terra erma de producció d'esperit, on tot intent de treball intel·lectual tindria que trobar un estimul, mentres arribés a un límit de discreció que l'obra d'en Castells havia traspasat de bon troç no podem explicar-nos la conducta del públic. Cal recordar no obstant que aquest aplaudeix a voltes les més grans xavacades, i que es desconcertant amb ses ovacions, cal observar que aquí es un mal precedent el ser torroellenc, encar que aixó sigui paradoxal, i per fi cal fer notar amb preferència, que una part del públic, segons evidéssimes manifestacions anteriors a la representació, estava disposat, per raons que no coneixem, a fer el buid a l'obra estrenada.

Suposem que l'autor farà poc cas d'aquesta manca d'estímul, i que coneguent l'escena i tenint condicions per a fer-ho, continuarà per la ruta empresa, car amb treball i amb estudi pot arribar a produir ben belles coses.

B.

LA FESTA DELS REIS

patrocinada pel Magnífic Ajuntament, El Rober del Nen Jesús de Praga i l'Ateneu Montgrí.

Semblava que'l mal temps havia donat una treva espresament per a poder celebrar la simpàtica festa dels Reis, car la diada del diumenge fou una excepció entre varis jorns de inclemència invernals.

Els Reis magníficament habillats arrivaren a la vila a les set de la nit, precedits de tres gentils patges conductors de tres burrets carregats de les més belles joguines.

L'orquestra rebé SS. MM. al só d'un airós pas-doble.

A l'Hospital s'havia disposat una brillant recepció. Els claustrers eren il·luminats a la venediana i vora el pessebre tres reclinatoris esperaven als sobirans, els quals passejaren magestuosament per les galeries.

A la sortida s'encengueren varis llums de bengala. Els Reis prengueren comiat del personal de la benèfica casa, i reprengueren sa ruta pels carrers de la vila, seguits per centenars de infants que'ls victorejaven amb el major entusiasme.

Es impossible descriure l'hermós espectacle que oferia la nombrosa comitiva de nens amb ses bombes multicolors envoltant la régia caravana, que feu cap a l'Ateneu des de on se despediren de la multitud.

A la nit se repartiren lots de juguets i robes a tots els nens pobres de la vila.

Emporion remercia a tots els regidors de nostre Ajuntament que sense una excepció palesaren els seus caritatius sentiments acordant que la corporació s'associés a la festa.

Remerca també a la digna Junta del Rober del Nen Jesús de Praga que empleià una important quantitat en robes per a nens.

I per fi transmètem l'expressió de nostre agraïment a tots els consocis que espontàniament ens han ofert ses caritats per a els infants.

Que la benedicció d'aquests els augmenti

la felicitat i els cabals per a contribuir en altra ocasió en obres d'aquesta naturalesa.

Llista de subscripció per a la festa dels Reis.

	Ptes.
Subvenció de l'Ajuntament	25
Id. de l'Ateneu Montgrí	25
Rober del nen Jesus de Praga (en robes)	45'10
Donya C. Boy, Vda. Bataller	1
Donya Joana Atabau Vda. de Quintana	3
Donya Elisa Aleman de Quintana	5
Donya Emerenciana Capella	1
Donya M. M.	5
Donya Enriqueta Pascual	0'50
Donya T. Comas Vda. de Pla	2
Donya E. Boy de Murtra	3
Donya Emilia Quintana	2
D. Josep Carreras	3
D. J. Pons	1
D. Eduard Viñas	1
D. Josep Pujol	2
D. Josep Castells	1
D. P. Blasi	2
D. Eduard Bataller	2
D. Salvador Lloret	2
D. Rafel Bou	0'50
D. Genís Garcia	2
D. Francesc Batlle	1
D. Josep Matas	2
D. Genís Frou	1
D. Víctor Geli	1
D. Narcís Plaia	1
D. J. Adroher	1
Mossén Narcís Camps (Párroco)	2
D. Rafel Deulofeu	1
D. Víctor Radressa	1'25
D. J. Martí Bosch	3
D. Joaquim Capellá	1
D. Joan Vila	2

Total . . . 151'35

El confiter N'Ignasi Capellá ens donà un valió lot de dolços; ens deixaren els seus caballs, els senyors Joan Matas, Mestres i Gusó; els burrets foren deixats pels senyors D. Joan Salles per l'Enriquet Frou i per la Administració de Carruatges; ens oferiren el seu concurs personal els joves Josep Gusó, Pere Mestres, Josep Camps, Joaquim Masferrer i Joan Mulá.

D. Josep Puig ens deixà el local propietat del Comte de Torroella, situat a l'entrada S. E. de la vila.

A tots repetim nostres mercés en nom dels infants torroellencs.

LA FI DE LA "TABOLA" D' ESPECTACLES

L'ofrena gentil de l'amic caríssim En Josep Castells, de la seva darrera obreta escènica «La fi de la Tabola» te alguna valor més que el d'una senzilla exquisidesa d'un company, sobretot per mi.

Així abans d'obrir el llibret i d'endinzar-me en el plaer d'una lectura agradosa, una amable vibració de gratitud invadia el meu esperit. Es que l'aparició del nou llibre era una nova revel·lació que imprimia un moviment de joia.

I aquesta nova revel·lació era un triomf; per això també vaig obrir el llibret triomfalment.

Revel·lació i triomf a la vegada, es i representa la segona comedia d'En Castells; revela un temperament virtuós que ja va perfilant aquella iniciació amorosa del que trepitja camins nous, no ja amb les tintines dels primers passos, dels primers assaigs, sinó ja amb certa fermesa, amb positiva decisió, amb consciència de si propi i dels actes propis.

Es un triomf perquè En Castells es com una sublimació del moviment reformador, de la cada dia més redimida joventut torroellenca que ja s'enlaira, de mica en mica més decidida, d'aquella monòtona i estèril existència arrosseganta i miserosa, que fuig de la xorquía de un viure raquític i materialitzat, que ja sent els frissaments d'idealitats fervoroses.

D'aquella joventut que llegeix, que va al Ateneu, que canta, que omplena quartilles, que es catalanitza, que sent la força vital del Nacionalisme català, ja iniciat a Torroella, En Castells es un fruit saborós i que ja ha granat.

La fi de la «Tabola», aquesta comedieta de regustos dolcíssims per la seva sinceritat, de caires simples perquè es feta mirant la vida, aquesta vida local inefable que es resum de grans Amors, que respira apacibilitat i que es fresca com una poma i que sent a romaní.

«La fi de la Tabola» es això: l'obra d'un enamorat de casa, d'un cor amant i generós; feta amb graciosa soltura.

Ella i En Castells son causa d'una joia col·lectiva; perquè son una valor de Torroella.

CAMPS i ARBOIX.

Pròdig en beneficis i *junciones de honor* ha sigut aquesta quinzena passada. Després de la del mestre senyor Martí i de Japrim era actriu senyoreta Valera amb la col·laboració de «Els Montgrins» que resultà selectíssima, seguí la del director de la companyia Sr. Beut dedicada a la nova entitat política «Fomento Republicano Social». Es posà en escena «La cançión del naufragó» producció teatral que si bé no es la que més podia plaure'ns, reconeixem els motius fonamentals que induïren al artista portar-la de nou al nostre escenari. En ella, el bon actor trova ambient per a posar de maifest llurs aptituts, per a apurar tota la dosis de sentiment i de passió que porta a l'ànima.

El senyor Beut, que se l'aprecia aquí en lo que val, recullí aquella nit les demostracions afectuoses del auditori com un premi a la meritíssima labor que ha vingut realitzant durant aquesta temporada. Abans d'acabar-se la representació, fou obsequiat amb valiosos i variadíssims regals.

També han donat ja la seva funció benefici, el celebrat baríton senyor Milián i el veterano actor senyor Critelli. El primer la dedicà al «Centre Recreatiu» constituïnt el programa la represa de la delicada opereta «Los cadetes de la Renia» i la bonica i popular çarçuela «El guitarrico». En les dues obres el senyor Milián lluí ses excelents facultats, guanyant-se llargs aplaudiments al final de cada acte. Per fi de festa dançà una moguda *rumba* acompanyat de la senyoreta Arbonés S.

Alguns dels senyors socis del Centre li feren present de varies joies de valor.

El senyor Critelli dedicà la funció a la «Lliga Republicana», representant-se la çarçuela gran «El Juramento». El beneficiat es feu mereixedor de molts aplaudiments.

Els socis de la Lliga, a mes d'algún altre obsequi li oferiren una bona quantitat en metàlic.

Ara manca únicament el benefici del notable actor còmic senyor Vidal; celebrat aquest, la companyia Beut-Martí haurà acabat la seva tasca.

PALET.

L' ESCOLA DOMINICAL

En aquesta simpàtica institució han sigut celebrades esplèndidament les passades Festes, gràcies a l'activitat, il·lustració i zel de la Direcció, les instructores i les cooperadores senyoretas Pilar i Julia Bataller que generosament posen llur talent i activitat al servei de aquesta obra cultural i exemplar.

El dia de cap-d'any se verificà la tombola en la que correspongueren varies sorts a cada una de les nenes que assisteixen a dita Escola. Alguns regals foren importants; les noies quedaren contentes com es de suposar; l'èxit remarcable.

Les vesprades de Nadal i Reis foren solemnitzades amb la representació en cada una d'elles de la sarsuela del llorejat poeta Mossèn Gay «El Nadal de les pastores» modificada amb algunes noves escenes per nostre amic Mossèn Viver i amb un cant —el del final de la primera escena de l'obra— curt, però ferm i expressiu, original de la distingida senyoreta Pilar Bataller, directora també de la part musical. El cant anà mellor el segon dia que el primer; el recitat, millor el primer que el segon. Això no lleva que en tots els dies es distingissin les discretes actores; les més grans en especial causaren excel·lent impressió, i alguna se'ns revelà com averament artista. El decorat i vestuari fet a consciència: en aquell teatre petit i arranjadet no s'hi veien estores ni draps vermells per simular infern i boscos ni gipons de cinquanta anys enrera, ni faldilles de pagesa de nostres muntanyes; sinó les túniques, el bosc pintat amb cura i els bonics efectes de llum que son del cas. Els petits diables, vestien amb un gust artístic que enamorava; i els angelets reflexaven una graciosa modèstia. La senyoreta Pagés demostrà remarcables disposicions per al cant. El local plé sempre com un ou.

En altre lloc d'aquest número publiquem un fragment de l'obra, original de Mossèn Viver, on hi culmina la finíssima poesia i l'elegantísim estil del llorejat poeta místic.

Aplaudim amb sinceritat i entusiasme a la Direcció, instructores i cooperadores de l'Escola: per sa cristiana finalitat i depurat gust en

els mitjans i per sa immensa abnegació en una feina com la que han emprès.

— Sabem que Mossèn Viver està donant en aquell local les lliçons de Català que ja anunciarem. Que sien aprofitades i que amb elles trasmeti a les alumnes son esperit profundament evangèlic i catalanesc. Els majors d'edat no devem mirar com un senzill entreteniment aquesta tasca patriòtica de nostre dilecte amic. «Qui llengua té» i nosaltres afegim: i més qui la estima i estudia, «a Roma va».

— En la rifa a favor de l'Escola sortí premiada la nena Lluïsa Farró, del carrer de Figueres, amb el núm. 849.

EL NADAL DE LES PASTORES

(FRAGMENT)

Quadrè quint - Escena darrera

REBECA

*Mirèu-lo. Els àngels ho han dit:
Ell és el Deu de l'Empiri;
i s'ha tornat tan petit,
que's pot collir com un lliri.*

NOJEMI

*Jo voldria fé un petó
en ses galtonces de rosa;
pro, Maria, d'una cosa
abans desitjo el perdó*

SAHARA

*Com ha estat lo capitana
de les que us han ultratjat,
Sahara, humil, us demana
per a totes pietat.*

MARIA

*Al meu filliet demanèu-lo
el perdó. Mirèu; somriu!
Ja tot son amor teniu;
de genolls amb mi adoreu-lo.*

*Ell ve a collir de l'amor l'ambrosia
lluny de les pompes i el faust senyorils.
També en vosaltres, pastores, somnia:
com una abella sa mel trobaria
en ocults boscos i prades humils.*

*El que us estima, sabrieu, pastores,
si contempleu eixa mar sens esculls
de l'amor seva, sens fons i sens vores;
si contemplau les eternes aurores
que al món inunden quan obre sos ulls.*

*Ell és el Deu de sublims meravelles,
és l'Adorat pels més purs serafins.
Ell com pastor condueix les estrelles,
i ara a vosaltres us vol per ovelles
i us peixeria en herbatges divins.*

*Son cos puríssim demana abraçades,
i ses galtones desitgen petons;
i son a posta per ser amoixades
les seves mans petitetes, rosades,
que van semblar les estrelles pels móns.*

F. VIVER, pvre.

■ ■ ■ ■

• EGOS •

*EL bon Sr. Brunet, després de pas-
sar-se la ma cuidadosament per da-
munt de la barba blanca que donava a sa
figura un caient venerable, continuà: — Si
xicots; tots els que lluny del caliu intel-
lectual de les grans ciutats, agafeu la ploma
i entregueu la vostra feina al judici de la
opinió del poble o vila rural en que viviu,
estereu exposats a rebre 'ls cops de fletxa
envenenada d'un grop i altre, que no 'ls
inspira altra cosa, que les rurals petiteses.*

*—Es que nosaltres la volem la crítica
dels nostres actes.*

*—La raonable, la fonamentada crítica,
la que dona llum, ja ho crec que si. Pro
es que aquí ens trobem davant d'un cas
mancat de lògica, ja que l'home apassio-
nat per cult que sia, no pot tenir el criteri
just, la clarividència necessària per a po-
der apreciar el valor de les coses, per na-
turals que sien.*

—Potser finga raó senyor Brunet, pró...

*—No hi ha peros que hi valguin. Aquí
per burlar i empetitir a n'els que pensen i
treballen, no's dubta 'n rebaixar a la vila
que tots diuen estimar i enaltir.*

*—Pro es que nosaltres no preferim l'a-
plaudiment ruidós de la multitud a l'admi-
ració recullida dels bons amics i dels ben
entesos.*

*—Molt be xicots, pensant aixis ja ma,
defallireu, encar que arribeu a conven-
cer-os com jo he fet davant l'experiència
que no enganya, que Torroella es mare de
forasters i madastra dels de la vila.*

—No tant senyor Brunet, no tant.

*I passant-se novament la ma per la
blanca barba que donava a sa figura un
caient venerable, somrigué — ¡Sou molt
joves encara!*

Aquelles curtes paraules i aquell som-

*ris enigmàtic, revelaven un sens fi de pro-
fundíssims pensaments.*

AMB la solemnitat de cada any, els
Reis d'Orient feren diumenge pas-
sat sa entrada a la vila.

*Tota la gent menuda, i molta de gran, es
a esperar-los, proveïts de fanalets multi-
colors, que mirats de lluny fan l'efecte de
que hagi caigut un troç de cel. Més no,
mireu enlaire i allí romanen les estrelles
acompanyant en la nit serena la reial co-
mitiva. Pels infants és realitat els somnis
de tants dies. Centes boques van cridant:*

Viva 'ls tres Reis
del Orient
que porten coses
a tota la gent.

*Alguns realistes d'idees massa avança-
des critiquen la ficció d'aqueixa festa. Dei-
xem-los estar, que ells no capeixen el va-
lor d'aquest misteri, que vol dir esperan-
ça, i vol dir ignescència.*

Dos virtuts que massa aviat es perden.

■ ■ ■ ■

NOTICIES

Ajuntament

Sessió de 17 de Desembre de 1918.

Presideix el Primer Tinent d'Alcalde se-
nyor Bataller i assisteixen els Regidors se-
nyors Viñas, Galibern, Simón, Roig, Negra i
Barnés.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

S'acorda quedi sobre la taula per estudi,
l'instancia presentada per D. Narcís Berna-
tallada demanant permis per fer obres en el
solar conegut per Horta dels frares.

Se presenten quatre comptes del paleta don
Marti Masó per treballs i materials empleats
per compte de l'Ajuntament, acordant-se pa-
sina a la Comissió d'Hisenda.

A la proposta de la Comissió de Foment, se
concedeix premis a D. Antón Tauler per fer
obres a la casa que habita mitjansant coluqui
la porta d'entrada qual reforma solicita, a
plom amb la finestra de la referida casa; i don
Josep Torres Lopez per fer obres també a la
casa que habita, amb la condició que se sub-
jecti a la linia que li senyali dita Comissió.

El Sr. Simón diu que el contracte que va
firmar el Sr. Alcalde amb el concessionari del
enllumenat públic, fineix a 31 del corrent, i
pregunta al Ajuntament si pensa subastaa dit

servei o continuar el contracte; diguent la Presidencia que de moment no pot contestar-li per ignorar com está aquest assumpte i que traslladarà la pregunta al Sr. Alcalde per a que proposi lo convenient.

Sessió de 26 de Desembre de 1918.

Presideix l' Alcalde Sr. Marqués i assisteixen els Regidors senyors Bataller, Matas, Galibern, Simón, Negra, Hereu i Barnés.

S' aprova l' acta de la sessió anterior.

S' aproben els acords del Ajuntament dels mesos d' Octubre i Novembre.

S' acorda passí a la Comissió de Foment l'instancia presentada per D. Pere Pibernus demanant permis per fer obres de nova construcció en el carrer de la Marina del barri del Estartit.

S' acorda quedi sobre la taula per estudi, l'instancia presentada per D. Victor Radressa en la qual manifesta que l'empresa d'aigües de Torroella se nega desde 1er. d' Agost a suministrar-li l' aigüa necessaria per el consum de la casa, demanant a l' Alcaldia que hi intervingui i que obligui al concessionari a que l'hi suministri l'aigüa necessaria mitjansant el pago corresponent.

El senyor Bataller proposa a l' Ajuntament acordi adherir-se als acords presos per la Assamblea de Parlamentaris referent a la petició a n'el Govern de l'Autonomia integral de Catalunya; acordant-se en el sentit proposat, fent constar el Sr. Simón que per la seva part estaria satisfet amb la obtenció de l' autonomia administrativa.

El Sr. Simón demana consti amb acta la seva més enèrgica protesta per les frases dites per algún dels oradors en el miting que va celebrar-se diumenge passat en el saló Colí organitzat per la Societat de paletes en el qual se va arribar a consellar l' atentat personal per lograr les seves aspiracions, demanant al Sr. Alcalde que una altre vegada nombrin delegat per a que presideixi i pugui suspendre l'acte si procedeix; contesta la Presidencia que el no haber nomenat delegat per a presidir el miting, va ser pera que tenia pensat assistir-hi personalment, pero que despés li fou impossible per haber-se hagut de allunyar d' aquesta vila per arsumptes professionals, no obstant lo qual una altre vegada cas de no poder-hi assistir personalment nomenarà delegat al objecte de evitar qualsevol extralimitació de paraula en els oradors; acordant-se per uanimitat protestar de les paraules dites en el mentat miting.

Sessió de 31 de Desembre de 1918.

S' aprova l' acta de la sessió anterior.

Se dona compte del resultat de les subastes celebrades el dia 27 del corrent les quals foren adjudicades provisionalment la primera o sigui la dels drets de matadero que pagarán els carnicers i particulars per tots els caps de bestiar que matin destinant a la venda pública, a D. Joaquim Serra, Massaguer per el preu de 6801 ptes. la dels drets que paguin els que se dedican a la venda de gallines, conills, etc. fou declarada deserta per no haber-se presentat licitador; la de les pescateries fou adjudicada a D. Joan Parés Barnosell per el preu de 507.50 ptes; i la de les mesures a don Joan Villena Bota per el preu de 150 ptes. acordant-se adjudicar definitivament dites subastes als senyors mencionats i quant al cobro dels drets de la segona s' acorda fer-ho per administració directa amb els mateixos preus que constan en el plec de condicions, resevant-se aumentarlos sempre que l' Ajuntament ho consideri necessari, nomenant-se a D. Joaquim Sadurní i D. Miquel Cuañias encarregats del cobro i ademes inspectors del referit arbitre.

S'acorda prorrogar per un any amb les mateixes condicions el contracte de l'enllumenat públic que existeix entre l' Ajuntament i el Sr. Mundet, concedint-se a n'aquest, un plaço de 15 dies per a que acabi l'empalme dels llums públics amb el filat de distribució de fluid.

No havent-se presentat cap reclamació contra els plecs de condicions de l'enllumenat públic del barri de l'Estartit per mitjà de l'electricitat, i sobre les obres per a cubrir el troç de regadiu desde el carrer del Carme al carrer Major, durant el temps que han estat exposats al públic, s'acorda senyalar el dia 26 de Gener a les onze i mitja hores respectivament per a celebrar dites subastes.

S'acorda entregar 25 ptes. al Ateneu Montgrí per la compra d'objectes destinats als nens pobres el dia de Reis.

A proposta de la Comissió d'Hisenda se aproven varis comptes.

Sessió de 1er. de Gener de 1919

Se celebra sessió extraordinaria que té per objecte la formació de la llista de senyors que componen l' Ajuntament i majors contribuents que tenen dret a l'elecció de Compromissaris per la votació dels Senadors electius de la provincia, acordant-se exposar-la al públic fins els 20 del corrent.

Visita.—Ha passat alguns dies a Torroella el cultíssim catedràtic de l'Universitat de Barcelona don Tomás Carreras i Artau, acompanyat de sa distingida esposa.

Vetllada Rigau.—Continuen els preparatius per a la celebració de la vetllada homenatge al malaguanyat compositor de sardanes i gran fluviolaire En Pere Rigau.

Regna entusiasme entre els orfeonistes de l'Ateneu i la cobla «Montgrins» per a donar a l'acte l'importància que requereix.

La Junta de l'Ateneu també 's prepara per a contribuir en tots els mitjans de que disposa.

Diada de la Llengua.—Amb motiu de la festa de la Llengua Catalana que se celebrà el dia de Cap d'Any, l'Ateneu Montgrí va posar la bandera saludant el nou dia de joia per a tots els catalans i com a tribut a la gloriosa llengua que camina cap a horitzons serens i triomfants.

Nou metge.—El conegut metge de Pals D. Francesc Molinas ha traslladat la seva residència a Torroella,

Ens alegrem moltíssim de tenir-lo entre nosaltres. **Emporió**m es complau en poder donar la benvinguda al antic subscriptor i bon aimant de la cultura.

Vaga.—Els paletes i manobres fa alguns dies que ja han tornat al treball, per lo que fa pensar que el motiu de la vaga deu haver quedat resolt satisfactoriament.

Foc.—L'altre dia va calar-se foc a la xemaneia de la casa den Víctor Bou. Afortunadament fou sofocat al poc rato sens grans treballs,

No va passar del sust.

“La fi de “La Tabola”

Comedia de costums en un acte, original den JOSEP CASTELLS. De venda a casa en Rafael Bou, carrer de Sant Agustí.

S'están agotant els exemplars destinats a la venda.

El problema de les escoles.—S'ens diu que el problema de les escoles serà resolt molt aviat satisfactoriament. L'Ajuntament está fent treballs estudiant les proposicions que se li han fet per a l'adquisició de un gran casal situat en un dels llocs mes indicats per a la creació d'unes escoles ben dotades.

Casament.—Nostre bon amic i subscriptor, el professor de fiscorn de la orquestra «Peps de Figueras» en Joan Mont, que formà part dels «Montgrins» durant alguns anys, ha contret matrimoni amb la simpática damisella de Perelada Srta. Agustina Durán.

Desitgem a la parella una llarga lluna de mel i una felicitat eterna.

TEATRE JOU

Companyia de çarçuela i opereta dirigida pel primer actor Marian Beut i el mestre Ramón Martí.

DIUMENGE DIA 12 DE GENER DE 1919

GRAN FUNCIO i despedida de la companyia

Benefici de l'actor còmic JOAN VIDAL, el qual se complau en dedicar-lo al Públic en general

PROGRAMA

I. Representació de l'çarçuela còmica en 1 acte original de C. Arniches i J. Serrano

EL CONTRABANDO

II. Estrena de la inspirada çarçuela del genial mestre Vives

El tirador de Palomas

Durant l'entreacte el beneficiat i l'aplaudida 1.ª tiple Srta. Conchita Valero, cantaran el duet còmic de «La Princesa del Dollar».

Esperant que l'anterior programa respondrà al gust del públic torroellenc el qual acudirà, segurament numerós, a la funció, li dona grans mercès a l'avansada,

EL BENEFICIAT

Imp. de P. Ribas.—Palafrugell.—Teléfon 302
Representant a Torroella: Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí